

מכתבים לבעל

שלושה מכתבים לפניכם:

- ◆ מכתב כללי
- ◆ מכתב לבעל הטרי
- ◆ מכתב לבעל המנוסה

אשת אבא

(או אבא) האסורה/האלמות האוהבת/החברה התומכת

תהיה הדחפור של אשתך

אליך בעל יקר,
(או: אליך אמא מסורה/אחות אוהבת/חברה תומכת)
אתה לא מזהה אותה.
נכון. היא חולה.
והיא צריכה אותך יותר מתמיד.
בגלל שהיא חולה.

תזכור, שהטיפול יצליח רק בעזרתך. כשהיא חולה, אין לה שיקול דעת כמו בזמנים רגילים. מתוך רעב, צמא, בחילה והקאה, החשיבה שלה מושפעת מהתשישות האיומה. היא צריכה שתיקח אחריות: שיהיו לה את התרופות הנכונות, ושהיא תיקח את התרופות שתוודא שהיא אוכלת מעט, ומכניסה נוזלים לגוף, ואם היא לא מצליחה, אז לקחת אחריות ולדאוג שתקבל עירווי נוזלים על מנת לייצב את המצב. לא לתת לה להתחפר במיטה ביאוש, אלא לדאוג שהיא מקבלת את הטיפול המיטבי בכל רגע נתון. בחוברת "עזרה מהסביבה" תוכל למצוא טיפים נוספים ומידע חשוב נוסף.

אבל העיקר תזכור – תהיה הדחפור של אשתך. אל תתייאש ואל תתן לה להתייאש. אם מתייאשים – מתדרדרים. תמנע את ההיזדרדות הזו ואל תוותר לה. **דאג לה לטיפול רפואי יעיל** שיאפשר לך להאכיל אותה ולהשקות אותה, תן לה לנוח, תסיר מעליה כל עול, ובעזרה עוד תקבל את אשתך בחזרה.

ובבוא העת היא תודה לך.
כי היית הדחפור שלה.
ובנוסף...

אל תשכח להעניק לה תמיכה נפשית, הבנה והכלה. באמת היא רוצה להיות האישה הכי הכי מקסימה ומסורה לבעלה, אך כעת היא בתקופה שהיא צריכה לקבל כדי שאכן בהמשך היא תוכל לתת, להעניק כמו שהיא באמת...

תזכיר לה שזה לא אשמתה, זו גזירת שמים על שניכם. תזכיר לה שהיא בתפקיד נעלה בכל רגע נתון, שהגוף שלה מתמסר כעת לאותו תפקיד ואפילו אם היא לא יכולה לעשות הרבה מעבר לזה, היא עושה עולם ומלואו. תתחזק ותחזק, חזק ואמץ. בתפילה להקב"ה שזו התקופה מהר תחלוף ומתוך שמחה תזכו לחוות יחד אושר ונחת לרוב.

אכתב אבא הטרי

מאת לאה גריינימן

רק לפני כמה חודשים היית חתן צעיר וזורח שכל החיים פרושים לפניו, זורחים מאושרים ומלאי הפתעות, שאז נראו בעינך כולן נוצצות וקורצות. ופתאום העולם התהפך.

הבשורה הטובה הגיעה ואיתה שמחה עד אין קץ שהרחיבה את ליבך. אתם עומדים להפוך להורים, ברוך ד'!

חשבת שהכל יזרום עכשיו כמו שאתה מכיר. ששת מאחריך נולדו אחרי שהיית בן עשר, ולא ציפית להפתעות מרחיקות לכת.

אבא, שעודכן אודות הבשורה הטובה, שיבר את אוזנך בחיוך של גדולים שתשמור על אשתך, ולא תיתן לה להתאמץ, ושתקבל ברוח טובה את חולשתה ועייפותה. ואתה הנהנת במרץ, בטוח שגם אם הכביסה לא תהיה מקופלת בארונות כמו חיילים במסדר, אתה תהיה מאושר בביתך. וגם אם הבית הצעיר לא ישטף מידי ערב, הוא בוודאי לא יהיה מלוכלך יתר על המידה, הרי אתם עדיין זוג צעיר!

אבל פתאום השתבשו התוכניות.

"אני לא מרגישה טוב!" היא גנחה בלילה. ואתה הנהנת בהשתתפות, מרגיע ש"ככה זה" אבל היא רצה להקיא. ואת שארית הלילה בילתה בכורסא היחידה של יחידת הדיור שלכם, בטענה "שהריח של המצעים נורא והאיום!"

בבוקר, אחרי שחזרת מהתפילה וסנדוויצ'ים לא היו מוכנים, עדיין עוד לא הבנת. פתחת את המקרר כדי להוציא חלב, והיא צעקה שתסגור אותו הרגע כי היא מעלפת, ונעלמה לכמה דקות מאחורי דלת חדר האמבטיה. וכשהיא חזרה משם, היו עיניה אדומות. הוצאת בחיגיות את היוגורט החביב עליה, אותו קנית במיוחד בעבורה ובעבור הבשורה הטובה שהיא נושאת בעבורכם. והיא הביטה בו בעיניים פעורות והקיא ככה, בחדר הכניסה. ורק אז התחלת להבין משהו.

לעבודה היא לא הולכת כבר שבועיים.

אין בגדים המקופלים בארון כמו במסדר, כי היא לא מכבסת בכלל. וכשאתה נסית לתפוס יוזמה ולשחזר את ימי הישיבה העליזים, היא הזהירה באלף הזהרות שלא תפתח את הפקק של מרכז הכביסה.

שבוע נוסף חולף, ואתה כבר מתגעגע לישיבה. שם מישהו לפחות קנה ירקות וחתך אותם, והרשה לך לטגן חביתה לעצמך. ירקות אין בבית כבר כמעט חודש ולטגן אסור בשום אופן.

וכל זה עוד לפני המבט המבוהל שתלתה בה אמא שלה כשהגעתם לסעודת שבת "זה לא זמן לדיאטות עכשיו!" היא נזפה בחומרה. ואתה דימית לשמוע כי הנזיפה מכוונת אליך, שלא יודע איך לשמור על אשתו.

גם הרופאה שצעקה עליה כל כך מאשרת את חשדותיך. משהו לא בסדר עם האישה הזאת!

בסתר לבך אתה שואל את עצמך האם נפלת בפח. הרי כל הנשים הרות ויולדות, ואף אחת מהן לא מתפנקת כמוה! אולי זו בעיה נפשית שהסתירו ממך? אולי בכלל מדובר בכדורים שהפסיקו לפתע להשפיע עליה. איך נפלתי ככה בפח?

כשהרמת טלפון לאמא שלך, לשאול האם זה נורמלי שמעת את תמיהתה מעבר לקו. ואחותך הגדולה והכל יודעת, זו שעוד רגע יהיו לה כבר ארבעה ילדים, קשרה על ראשה של אשתך זר של מיילים בלתי מחמיאות בעליל, שרק חזקו אצלך את ההרגשה שמשוהו בה ממש, אבל ממש לא בסדר.

ואתה צודק. משהו פה לא בסדר. אבל אשתך איננה אשמה בכלום!

גם היא המומה ומזועזעת ממה שעובר עליה עוד יותר ממך. היא אובדת עצות ומתוסכלת פי מאה! כי היא גם מרגישה אשמה!

תחשוב עליה לרגע, האישה הצעירה, השמחה, מלאת המרץ, כן זאת שהכרת כמה חודשים. צוחקת, מחייכת, רוקמת תוכניות לעתיד. אופה במיוחד בעבורך פשטידות מעוצבות בחן. ודוחפת פתקים לתוך השקית של הסנדוויץ'. כן זאתי בדיוק.

תחשוב איך היא מרגישה כשלפתע פתאום, ביום בהיר אחד מתלבש עליה איזה דוב מפלצתי ובלתי נראה ומתחיל לשבש לה את החיים.

תחשוב רגע כמה היא זקוקה לך! כמה היא מחכה למילה קטנה ואוהדת! כמה היא רוצה לשמוע איך אתה מעריך את כל מסירותה למען ילדכם המשותף! כמה היא רוצה שמישהו קרוב ילחש לה שהוא יהיה תמיד איתה! שמישהו יבטיח לה שעוד מעט הכל יעבור, והחיים ישובו להיות עליזים כמו תמיד, ועוד תהיה לכם ביחד חבילונת זעירה שהיא הילד שלכם!

כמה חשוב לה לשמוע אותך מתווכח עם הרופאים, ומסביר להם שהיא לא מרגישה טוב ואינה מפונקת בכלל! אתה יודע כמה כח מיילים כאלה יכולות להעניק לה בתוך כל הסבל והטשטוש בו היא שרויה?!

נכון, גם לך קשה! גם אתה לא דמיינת שכך יראו חייכם. אבל חשוב לזכור כי היא הסובלת האמיתית כאן, וכל התגייסות שלך לציידה תועיל לשניכם.

זה לא קל! זו עבודה מאומצת של כמה חודשים. אבל היא שווה!! אוי, כמה שהיא שווה!

תגייס גם את אמא שלך, וגם את אחותך. שהן תיקחנה על עצמן חלק מהבישולים או העידודים, לפי מה שמתאים לכם. ותראה שאם תשכילו לעבור את המשוכה הגדולה הזאת בצוותא, נשואיכם יתנו קפיצה לגובה! היא תדע תמיד שאתה מאמין בה, והיא תבטח בך לנצח! היא תעריך את עוז רוחך ואת מילותיך עד סוף ימיה!

ותמיד חשוב לזכור! לא באנו לעולם בשביל להנות ולכייף. באנו לכאן בשביל לעשות רצון ד', להוסיף עוד טוב אמיתי, ולהגדיל את שמו בעולמו!

כשזוכרים זאת, הרבה מאתגרי החיים מקבלים לפתע את הפרופורציות האמיתיות שלהם. הרבה הצלחה בבניין הבית הפרטי שלכם. בתפילה שיהא זה המעון משכן לשלום. בו תנוח הברכה, השלום, האהבה והשמחה. מבית זה יצאו הפארות, בנים לתפארת אבות ואימהות. בית זה יהא מקום לשינה, בית זה יהא מדור לתורה!

אל הבעל התנוסה שעכשיו הוא גם אבא מאת לאה גריינימן

ברגע שבו התבשרת בבשורה המרגשת על הגדלה נוספת של משפחתכם הגרעינית, אתה מסתער על החנויות. עורך קניות בבולמוס כאילו מלחמה מתקרבת.

מביא את כל התרופות האפשריות, גם את אלו שבפעמים הקודמות לא הועילו. ומנסה לשכנע, אותך ואותה, שבטח הפעם יהיה יותר טוב.

אבל לפעמים לא הכל עובד בדיוק לפי התוכניות שלנו. למרות ניסיון העבר העשיר, גם הפעם קשה. ועם כל ילד שנוסף בבית, העול כבד יותר, ונקיפות המצפון שלה גדלות.

ובעוד אתה מתלבט, מה אומרים לילדים. לבן השנה ורבע שרוצה רק על הידיים (של אמא), לבת השלוש שמחליטה פתאום שהיא חייבת לישון עם אמא במיטה, לבן השבע הדאגן והמוטרד, ולבת הארבע עשרה שבטוחה שמדובר בכימותרפיה ותופעותיה, שד' ישמור?

לרוב, בפעמים חוזרות אין טעם להסתיר מהסביבה הקרובה אליכם את הבשורה. הם יבינו לבד, ומהר מאד. וחבל על כל יום שהם יכולים להושיט עזרה.

דאגו לסדר את הילדים עד כמה שאפשר במוסדות לימוד. ולשמר את סדר היום בבית באופן מקסימלי. לדאוג לארוחות, בגדים, וציוד לימודי שלא יחסר מאומה. בעת הצורך חובה לעדכן את הצוות החינוכי, לפעמים יהיה להם המון מה להועיל לילדכם, אם רק ידעו שעזרתם נחוצה.

רצוי לשקול לעדכן את הילדים הבוגרים והמוטרדים במהותה של הבעיה הספציפית, בכדי למנוע ממחשבותיהם להתפרע בלי שליטה. וכל אחד יעשה כפי עצת רבותיו.

השתדלו לשמור כל פיסת אנרגיה אפשרית בעבור הילדים שלכם. וזכרו שכסף זהו המוצר הזול ביותר. וכל מה שניתן לרכוש בו בשביל להקל על התפקוד (אופניים לבן העשר, כמה ספרים לאחותו, ועוזרת בית שתשטוף כלים) מצדיק את עצמו.

וזכרו תמיד כי אתם עוסקים בבנינו של עולם! בהבאת נשמה יהודית טהורה נוספת. וזכרו גם כי תפילות תמיד מועילות. גם אם קשה והמצב נראה בלתי פתיר, לריבוננו של עולם ישנן גם הפתעות מעולות בעבורנו, וצריך רק לבקש ממנו!

יהא צ' בעצריכם!
ואל תשכח שגם בשלב זה של החיים, אשתך זקוקה לעידודך.